V

(Akti, kuri no 2009. gada 1. decembra ir pieņemti, piemērojot Līgumu par Eiropas Savienību, Līgumu par Eiropas Savienības darbību un Euratom *līgumu)*

AKTI, KURU PUBLICĒŠANA IR OBLIGĀTA

PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 1251/2009

(2009. gada 18. decembris),

ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1911/2006, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu tādu urīnvielas un amonija nitrāta šķīdumu importam, kuru izcelsme ir, *inter alia*, Krievijā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 384/96 (1995. gada 22. decembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis [1] ("pamatregula"), un jo īpaši tās 9. panta 4. punktu un 11. panta 4. punktu,

ņemot vērā priekšlikumu, ko Komisija iesniedza pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju,

tā kā:

A. **IEPRIEKŠĒJĀ PROCEDŪRA**

(1) Padome ar Regulu (EK) Nr. 1995/2000 [2] piemēroja galīgo antidempinga maksājumu tādu urīnvielas un amonija nitrāta šķīdumu ("UAN") importam, kuru izcelsme ir, *inter alia*, Krievijā. Minētā regula turpmāk tekstā norādīta kā "sākotnējā regula", un izmeklēšana, kuras rezultātā ar sākotnējo regulu noteica pasākumus, turpmāk tekstā norādīta kā "sākotnējā izmeklēšana".

(2) Pēc 2005. gada septembrī sāktās pārskatīšanas saistībā ar termiņa beigām ("termiņa beigu pārskatīšana") Padome ar Regulu (EK) Nr. 1911/2006 [3] pagarināja šos pasākumus pašreizējā līmenī vēl uz pieciem gadiem. Pasākumus veido īpaši maksājumi.

B. **PAŠREIZĒJĀ PROCEDŪRA**

1. *PĀRSKATĪŠANAS PIEPRASĪJUMS*

(3) Pieprasījumu veikt pārskatīšanu saistībā ar jaunu eksportētāju ("pašreizējā pārskatīšana") saskaņā ar pamatregulas 11. panta 4. punktu iesniedza akciju sabiedrība *Acron* ("pieprasījuma iesniedzējs"), kas ir ražotājs eksportētājs Krievijā. Pieprasījums attiecās tikai uz dempingu, ciktāl tas skar pieprasījuma iesniedzēju.

(4) Pieprasījuma iesniedzējs apgalvoja, ka tas izmeklēšanas periodā, pamatojoties uz kuru tika noteikti antidempinga pasākumi, proti, laikposmā no 1998. gada 1. jūnija līdz 1999. gada 31. maijam ("sākotnējās izmeklēšanas periods"), nebija eksportējis *UAN* uz Savienību un ka tas nav saistīts ne ar vienu no UAN ražotājiem eksportētājiem, uz kuriem attiecas iepriekšminētie antidempinga pasākumi. Pieprasījuma iesniedzējs arī apgalvoja, ka tas pēc sākotnējās izmeklēšanas perioda beigām bija sācis eksportēt UAN uz Savienību.

2. *PĀRSKATĪŠANAS SĀKŠANA SAISTĪBĀ AR JAUNU EKSPORTĒTĀJU*

(5) Komisija pārbaudīja pieprasījuma iesniedzēja iesniegtos pirmšķietamos pierādījumus un atzina tos par pietiekamiem, lai sāktu pārskatīšanu saskaņā ar pamatregulas 11. panta 4. punktu. Pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju un pēc tam, kad attiecīgajai Savienības ražošanas nozarei bija dota iespēja sniegt piezīmes, Komisija ar Regulu (EK) Nr. 241/2009 [4] sāka pārskatīt Regulu (EK) Nr. 1911/2006 ("spēkā esošie pasākumi") attiecībā uz pieprasījuma iesniedzēju.

(6) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 241/2009 2. pantu tika atcelts antidempinga maksājums EUR 20,11 par tonnu, kas ar Regulu (EK) Nr. 1911/2006 bija piemērots tāda UAN importam, ko pieprasījuma iesniedzējs bija ražojis un pārdevis eksportam uz Savienību. Vienlaikus saskaņā ar pamatregulas 14. panta 5. punktu muitas iestādēm tika uzdots veikt attiecīgus pasākumus, lai reģistrētu šādu importu.

[1] OV L 56, 6.3.1996., 1. lpp.
[2] OV L 238, 22.9.2000., 15. lpp.
[3] OV L 365, 21.12.2006., 26. lpp.
[4] OV L 75, 21.3.2009., 5. lpp.

3. *ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS*

(7) Ražojums, uz kuru attiecas pašreizējā pārskatīšana, ir tas pats ražojums, kas tika aplūkots sākotnējā izmeklēšanā, proti, urīnvielas un amonija nitrāta šķīdums – šķidrais mēslošanas līdzeklis, kuru parasti izmanto lauksaimniecībā un kura izcelsme ir Krievijā ("attiecīgais ražojums"). Tas sastāv no urīnvielas, amonija nitrāta un ūdens maisījuma. Attiecīgais ražojums patlaban atbilst KN kodam 3102 80 00.

4. *PERSONAS, UZ KURĀM ATTIECAS PROCEDŪRA*

(8) Komisija oficiāli paziņoja pieprasījuma iesniedzējam, eksportētājvalsts pārstāvjiem un Savienības ražotāju asociācijai par pārskatīšanas sākšanu. Ieinteresētajām personām tika dota iespēja paziņojumā par procedūras sākšanu noteiktajā termiņā rakstveidā darīt zināmu savu viedokli un lūgt, lai tās tiktu uzklausītas. Tika uzklausītas visas ieinteresētās personas, kas to pieprasīja un norādīja konkrētus iemeslus, kāpēc tās būtu jāuzklausa.

(9) Komisija nosūtīja anketas pieprasījuma iesniedzējam un tā saistītajiem uzņēmumiem un šim nolūkam atvēlētajā termiņā saņēma atbildes. Komisija ieguva un pārbaudīja visu informāciju, ko tā uzskatīja par vajadzīgu dempinga noteikšanai. Komisija veica pārbaudes apmeklējumus pieprasījuma iesniedzēja uzņēmumā un saistītajā uzņēmumā:

— A/S *Acron, Novgorod,* Krievija,

— *Agronova International Inc., Hallandale,* ASV ("*Agronova*").

5. *PĀRSKATĪŠANAS IZMEKLĒŠANAS PERIODS*

(10) Pārskatīšanas izmeklēšanas periods attiecībā uz jauno eksportētāju aptvēra laikposmu no 2008. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim ("PIP").

C. **IZMEKLĒŠANAS REZULTĀTI**

1. *JAUNA EKSPORTĒTĀJA STATUSS*

(11) Izmeklēšanā apstiprinājās fakts, ka pieprasījuma iesniedzējs sākotnējās izmeklēšanas periodā nebija eksportējis attiecīgo ražojumu un ka tikai pēc šā perioda tas bija sācis eksportēšanu uz Savienību.

(12) Turklāt pieprasījuma iesniedzējs spēja pierādīt, ka tas nav saistīts ne ar vienu no eksportētājiem vai ražotājiem Krievijā, uz kuriem attiecas spēkā esošie antidempinga maksājumi par Krievijas izcelsmes attiecīgā ražojuma importu.

(13) Tādējādi tiek apstiprināts, ka pieprasījuma iesniedzējs jāuzskata par jaunu eksportētāju saskaņā ar pamatregulas 11. panta 4. punktu.

2. *DEMPINGS*

2.1. NORMĀLĀS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA

(14) Pieprasījuma iesniedzējam nebija attiecīgā ražojuma pārdevumu Krievijas iekšējā tirgū. Ja normālās vērtības noteikšanai nevar izmantot cenas iekšējā tirgū, ir jāizmanto cita metode. Tā vietā Komisija saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. punktu salikto normālo vērtību aprēķināja šādi.

(15) Normālo vērtību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. un 6. punktu noteica, pamatojoties uz pieprasījuma iesniedzēja ražošanas izmaksām, tām pieskaitot samērīgas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas ("PVA izmaksas") un peļņu.

2.1.1. ***Dabasgāzes izmaksu koriģēšana Krievijas iekšējā tirgū***

(16) Attiecībā uz ražošanas izmaksām jānorāda, ka gāzes izmaksas veido lielāko ražošanas izmaksu daļu un būtisku kopējo ražošanas izmaksu daļu. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punktu tika pārbaudīts, vai izmaksas, kas saistītas ar attiecīgā ražojuma ražošanu un pārdošanu, bija pienācīgi atspoguļotas pieprasījuma iesniedzēja dokumentācijā.

(17) Tika konstatēts, ka gāzes cenas, ko pieprasījuma iesniedzējs maksāja iekšējā tirgū, bija nesamērīgi zemas. Tās, piemēram, veidoja vienu ceturtdaļu līdz vienu piektdaļu no Krievijas dabasgāzes eksporta cenas. Šajā ziņā visa pieejamā informācija liecina, ka gāzes cenas Krievijas iekšējā tirgū bija regulētas un ir ievērojami zemākas nekā tirgus cenas, ko par dabasgāzi maksā neregulētos tirgos. Tā kā gāzes izmaksas nebija pienācīgi atspoguļotas pieprasījuma iesniedzēja dokumentācijā, tās bija attiecīgi jākoriģē. Krievijas iekšējā tirgū nebija nesagrozītu gāzes cenu, tāpēc saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punktu gāzes cenas bija jānosaka, "balstoties uz citiem pamatotiem apsvērumiem, tostarp informāciju, kas iegūta no citiem reprezentatīviem tirgiem".

(18) Koriģētās cenas tika aprēķinātas, pamatojoties uz eksportam pārdotās Krievijas gāzes vidējo cenu uz Vācijas un Čehijas robežas (*Waidhaus* centrā), neskaitot transporta izmaksas un koriģējot tās, lai ņemtu vērā vietējās sadales izmaksas. *Waidhaus* – lielāko centru, no kurienes Krievijas gāze tiek pārdota uz Savienību, kas ir lielākais Krievijas gāzes tirgus un kurā cenas pienācīgi atspoguļo izmaksas, var uzskatīt par reprezentatīvu tirgu pamatregulas 2. panta 5. punkta nozīmē.

(19) Pēc informācijas izpaušanas pieprasījuma iesniedzējs izdarīja vairākus apgalvojumus, kas saistīti ar: i) gāzes cenu koriģēšanas juridisko pamatu, no vienas puses, un ii) gāzes cenu koriģēšanai piemēroto metodiku, no otras puses.

2.1.1.1. **Gāzes cenu koriģēšanas juridiskais pamats**

(20) Pieprasījuma iesniedzējs apgalvoja, ka nav pamata koriģēt Krievijas iekšējā tirgū samaksāto gāzes cenu, jo tā grāmatvedības dokumentācijā bija pilnībā atspoguļotas ar attiecīgā ražojuma ražošanu saistītās izmaksas Krievijā. Turklāt tas apgalvoja, ka saskaņā ar pamatregulas 1. pantu normālā vērtība vienmēr jānosaka attiecībā uz eksportētājvalsti un ka tādējādi konstatējumu pamatošana ar citu trešo valstu ražotāju sniegto informāciju būtu pretrunā minētajam pantam.

(21) Attiecībā uz pieprasījuma iesniedzēja argumentu par iespējamo pamatregulas 1. panta neievērošanu jānorāda, ka 1. pantā ir aprakstīts tikai vispārējais dempinga jēdziens, bet sīkāki noteikumi par dempinga konstatēšanu ir izklāstīti pamatregulas 2. pantā. Pamatregulas 2. panta 5. punkts paredz iespēju izmantot informāciju no citiem reprezentatīviem tirgiem, ieskaitot kādu trešo valsti, ja ar pārbaudāmā ražojuma ražošanu un pārdošanu saistītās izmaksas nav pienācīgi atspoguļotas attiecīgās personas dokumentācijā. Tāpēc šajā ziņā pieprasījuma iesniedzēja arguments bija jānoraida.

(22) Pieprasījuma iesniedzējs arī norādīja, ka Krievijā ir tādas dabiskās konkurences priekšrocības kā plaša dabasgāzes pieejamība un labvēlīgi piegādes nosacījumi, kas izskaidro cenu starpību starp dabasgāzi, kas pārdota Krievijas iekšējā tirgū, un dabasgāzi, kas eksportēta. Pieprasījuma iesniedzējs arī apgalvoja, ka gāzes cenas Krievijas iekšējā tirgū sedz izmaksas.

(23) Saistībā ar dabisko priekšrocību pastāvēšanu pieprasījuma iesniedzējs neminēja to, ka dabasgāzes cenas Krievijas iekšējā tirgū tika regulētas, tādējādi nevarēja uzskatīt, ka tās pienācīgi atspoguļo cenu, kas parasti tiek maksāta netraucētas konkurences tirgos. Pieprasījuma iesniedzējs arī nesniedza nekādus pierādījumus, kas pamatotu šos apgalvojumus. Turklāt attiecībā uz izmaksām pat tad, ja pieprasījuma iesniedzēja maksātās gāzes cenas segtu ražošanas vienības izmaksas un gāzes operatoram radušās gāzes pārdošanas izmaksas, šis apgalvojums nav būtisks, jo gāzes tirgus cena ne vienmēr ir saistīta ar tās ražošanas un pārdošanas izmaksām. Tāpēc šie apgalvojumi bija jānoraida.

(24) Pieprasījuma iesniedzējs arī apgalvoja, ka atbilstoši pamatregulai veiktajā izmeklēšanā nebija jāpārbauda augšupējo ražojumu subsidēšana. Tiek norādīts, ka pamatregulas 2. panta 5. punkta mērķis ir noteikt, vai attiecīgās personas dokumentācijā ir pienācīgi atspoguļotas ar līdzīgā ražojuma ražošanu un pārdošanu saistītās izmaksas. Tika konstatēts, ka tas tā nebija 17. apsvērumā minēto iemeslu dēļ. Tas atšķiras no stāvokļa, kad tiek noteikta subsīdiju pastāvēšana, uz kuru neattiecās pašreizējā izmeklēšana. Tāpēc pieprasījuma iesniedzēja arguments bija jānoraida.

(25) Saistībā ar šo pieprasījuma iesniedzējs arī apgalvoja, ka pat tad, ja pastāv īpaši tirgus apstākļi pamatregulas 2. panta 3. punkta nozīmē, tie attiecas tikai uz attiecīgā ražojuma, proti, UAN, tirgu kā tādu un to nevar attiecināt uz apstākļiem augšupējā ražojuma tirgū. Tomēr, kā izriet no 24. apsvērumā minētā, dabasgāzes cenas tika koriģētas, balstoties uz pamatregulas 2. panta 5. punktu, kas atbilstoši 21. apsvērumā minētajam īpaši ļauj iestādēm izmantot ražošanas izmaksas, kas iegūtas no citiem reprezentatīviem tirgiem. Tāpēc pieprasījuma iesniedzēja arguments bija jānoraida.

(26) Visbeidzot, pieprasījuma iesniedzējs apgalvoja, ka pamatregulas 2. panta 5. punkts attiecas tikai uz to, ciktāl tiek pārbaudīts, vai uzņēmuma dokumentācija atbilst attiecīgās trešās valsts vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem, bet neizvirza prasību, lai izmaksas atbilstu izmaksām neregulētos tirgos.

(27) Jānorāda, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punktu ir jāievēro divi nosacījumi, lai izmaksas varētu aprēķināt, balstoties uz eksportētāja dokumentāciju: i) dokumentācija jāuztur saskaņā ar attiecīgās valsts vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem (“*GAAP*”) un ii) dokumentācijā pienācīgi jāatspoguļo ar attiecīgā ražojuma ražošanu un pārdošanu saistītās izmaksas. Ja otrais nosacījums netiek izpildīts, jo dokumentācijā nav atspoguļotas izmaksas, kā tas ir šajā gadījumā, tad izmaksas ir jākoriģē. Tāpēc pieprasījuma iesniedzēja arguments bija jānoraida.

2.1.1.2. **Gāzes cenu koriģēšanā izmantotā metodika**

(28) Pieprasījuma iesniedzējs apgalvoja, ka gāzes cenas pašreizējās izmeklēšanas PIP laikā ievērojami svārstījās un ka tāpēc normālā vērtība jānosaka reizi mēnesī (vai vismaz reizi ceturksnī), nevis reizi gadā.

(29) Jānorāda, ka gāzes cenas PIP laikā svārstījās, taču šīs svārstības netika uzskatītas par ārkārtējām vai īpaši nozīmīgām. Dabasgāzes tirgū parasti patiešām ir novērojamas diezgan ievērojamas cenu svārstības. Pieprasījuma iesniedzējs nevarēja pierādīt, ka ir bijuši īpaši apstākļi un ka cenu svārstības PIP laikā bijušas ievērojami mazākas nekā parasti novērojamās svārstības. Tāpēc nebija iemesla atteikties no metodikas, kas tika izmantota izmeklēšanā, kuras rezultātā tika noteikti spēkā esošie pasākumi. Otrkārt, tikai daļēji bija pieejama informācija, kas, pēc pieprasījuma iesniedzēja vārdiem, bija jāizmanto normālo vērtību noteikšanai, jo vajadzīgo informāciju, proti, PVA un peļņu, no ASV uzņēmumiem varēja iegūt tikai reizi gadā. Tāpēc pat tad, ja pieprasījuma iesniedzēja arguments tiktu ievērots, būtu neiespējami pienācīgi aprēķināt ikmēneša vai ikceturkšņa vērtības. Tādējādi pieprasījuma iesniedzēja arguments bija jānoraida.

(30) Pieprasījuma iesniedzējs arī apstrīdēja *Waidhaus* izmantošanu par atbilstošu atskaites tirgu, norādot uz to, ka gāzes cenas Vācijā nenosaka pēc konkurences principiem, un uz attiecībām starp personām, kas ir ar cenu aprēķināšanas formulām saistīts faktors, ko izmanto no Krievijas veiktā gāzes eksporta līgumos.

(31) Jānorāda, ka apgalvojumu, ka gāzes cenas Vācijas iekšējā tirgū nenosaka pēc konkurences principiem, jebkurā gadījumā uzskatīja par nebūtisku, jo tas attiecās tikai uz cenām, par kādām Vācijas gāzes sadales uzņēmumi pārdod gāzi iekšējā tirgū, tāpēc tas nav saistīts ar cenu, par kādu no Krievijas eksportētā gāze tiek pārdota *Waidhaus* centrā. Pieprasījuma iesniedzēja arguments par to, ka Vācijas tradicionālajiem gāzes sadales uzņēmumiem nav motivācijas vienoties ar Krieviju par zemām importētās gāzes cenām *Waidhaus* centrā, ir tikai pieņēmums, kurš nav pamatots ar faktisko informāciju un pierādījumiem. Tādējādi šie argumenti tika noraidīti.

(32) Turklāt pieprasījuma iesniedzējs apgalvoja, ka, izmantojot eksporta cenu uz *Waidhaus* centru, Krievijas eksporta maksājums, ko veic visos eksporta gadījumos, ir bijis jāatskaita no *Waidhaus* cenas, jo tas neattiecās uz iekšējo tirgu.

(33) Tirgus cena *Waidhaus* centrā, ko uzskatīja par reprezentatīvu tirgu pamatregulas 2. panta 5. punkta nozīmē, ir cena pēc eksporta nodokļu samaksas, nevis cena pirms minētajiem nodokļiem. No pircēja viedokļa jāņem vērā cena, kas tam jāmaksā *Waidhaus* centrā, un šajā ziņā nav svarīgi, kādu procentu no šīs cenas veido eksporta nodoklis un cik procentu tiek samaksāts gāzes piegādātājam. Savukārt gāzes piegādātājs vienmēr centīsies maksimāli paaugstināt cenu un tādējādi pieprasīs visaugstāko cenu, ko patērētāji vēlēsies maksāt. Ievērojot to, ka šī cena vienmēr ir daudz augstāka par ražošanas izmaksām, tādējādi gāzes piegādātājs gūst lielu peļņu, gāzes cenu galvenokārt ietekmē nevis eksporta nodokļa apjoms, bet gan tas, par kādu cenu tirgus dalībnieki to vēlas iegādāties. Tāpēc tika secināts, ka neizkropļotā tirgū noteiktā cena ir cena, kurā iekļauts eksporta nodoklis, nevis cena pirms nodokļa samaksas. Tādējādi šajā gadījumā pieprasījuma iesniedzēja argumenti tika noraidīti.

(34) Saistībā ar šo pieprasījuma iesniedzējs apgalvoja, ka vietējā gāzes sadales uzņēmuma uzcenojums nav jāpieskaita eksporta cenai *Waidhaus* centrā, taču nepaskaidroja, kāpēc tas uzskata, ka vietējam gāzes sadales uzņēmumam piemērojamā korekcija nav atbilstoša. Tika uzskatīts, ka patērētāji iekšējā tirgū iegādājās gāzi no vietējiem piegādātājiem, tāpēc bija jāpieņem, ka tiem būtu jāsedz vietējās gāzes sadales izmaksas, kas pašas par sevi nav iekļautas nekoriģētajā *Waidhaus* cenā. Tāpēc tika uzskatīts, ka šī korekcija patiesi ir pamatota, un tādējādi pieprasījuma iesniedzēja apgalvojums tika noraidīts.

2.1.2. ***Pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas ("PVA izmaksas")***

(35) PVA izmaksas un peļņu nevarēja noteikt, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 6. punkta ievadfrāzi, jo pieprasījuma iesniedzējam nebija līdzīgā ražojuma pārdevumu Krievijas iekšējā tirgū. Turklāt nevarēja piemērot pamatregulas 2. panta 6. punkta a) apakšpunktu, jo izmeklēšana attiecās tikai uz pieprasījuma iesniedzēju. Nebija piemērojams arī pamatregulas 2. panta 6. punkta b) apakšpunkts, jo dabasgāze, tāpat kā tajā pašā vispārējā preču kategorijā ietilpstošie ražojumi, ir vissvarīgākā izejviela, tāpēc, ļoti iespējams, 17. apsvērumā minēto iemeslu dēļ būtu jākoriģē arī ražošanas izmaksas. Šajā pārskatīšanā nebija informācijas, kas ļautu pienācīgi noteikt šādu korekciju, PVA izmaksas un attiecīgo peļņas normu, pārdodot šādus ražojumus pēc minētās korekcijas veikšanas. Tāpēc PVA izmaksas un peļņu noteica saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunktu, izmantojot saprātīgu metodi.

(36) Tā kā tās pašas vispārējās ražojumu kategorijas Krievijas iekšējais tirgus ir ļoti mazs, informācija bija jāiegūst no citiem reprezentatīviem tirgiem. Šajā saistībā tika ņemta vērā publiski pieejamā informācija par lielākajiem uzņēmumiem, kas darbojas slāpekļa mēslošanas līdzekļu nozarē. Ziemeļamerikas (proti, ASV) ražotāju atbilstošos datus atzina par piemērotākajiem izmeklēšanai, ņemot vērā to, ka bija plaši pieejama ticama un pilnīga publiski pieejama informācija no biržā kotētajiem uzņēmumiem šajā pasaules reģionā. Turklāt Ziemeļamerikas tirgū bija raksturīgs nozīmīgs iekšzemes pārdevumu apjoms un ievērojams vietējo un ārvalstu uzņēmumu konkurences līmenis. Tāpēc PVA izmaksas un peļņu noteica, pamatojoties uz vidējām svērtajām to trīs Ziemeļamerikas ražotāju PVA izmaksām un peļņu, kuri bija atzīti par lielākajiem uzņēmumiem mēslošanas līdzekļu nozarē, ņemot

vērā to Ziemeļamerikā veiktos tās pašas vispārējās kategorijas ražojumu (slāpekļa mēslošanas līdzekļu) pārdevumus. Šos trīs ražotājus uzskatīja par reprezentatīviem slāpekļa mēslošanas līdzekļu ražošanas nozares pārstāvjiem, un to PVA izmaksas un peļņu pieņēma par reprezentatīviem rādītājiem attiecībā uz tādām pašām izmaksām, kas parasti rodas uzņēmumiem, kuri veiksmīgi darbojas minētajā uzņēmējdarbības segmentā. Turklāt nav norāžu, kas liecinātu, ka šādi konstatētais peļņas apmērs pārsniedz peļņu, kādu parasti gūst Krievijas ražotāji, tās pašas vispārējās kategorijas ražojumus pārdodot iekšējā tirgū.

(37) Pēc informācijas izpaušanas pieprasījuma iesniedzējs apstrīdēja iepriekš minēto metodiku un apgalvoja, ka izmantotā peļņas norma ir nesamērīga un pārāk augsta, īpaši salīdzinot ar peļņas normu, kas izmantota iepriekšējās antidempinga izmeklēšanās, kurās bija aplūkots šis pats ražojums. Tas apgalvoja, ka 2008. gads, par kuru tika noteiktas PVA izmaksas un peļņa, bija neparasts ASV tirgū, jo ievērojami svārstījās gāzes cenas un bija ārkārtīgi augstas mēslošanas līdzekļu cenas, kas ASV ražotājiem ļāva gūt neparasti lielu peļņu.

(38) Kopumā pašreizējā pārskatīšanā apstiprināja, ka nebija mainījušies apstākļi pamatregulas 11. panta 9. punkta nozīmē, kas pamatotu atteikšanos no metodikas, ko izmantoja izmeklēšanā, kuras rezultātā tika noteikti spēkā esošie pasākumi. Pirmkārt, tika konstatēts, ka peļņas norma, ko līdz 2008. gadam bija guvuši šie ASV ražotāji, bija līdzīga 2008. gadā gūtajai peļņas normai. Otrkārt, pat tad, ja peļņas līmenis 2008. gadā atšķīrās no peļņas līmeņa iepriekšējos gados, tā ir parasta parādība tirgus ekonomikas apstākļos, kur izmaksas, cenas un peļņa laika gaitā mainās. Treškārt, dabasgāzes tirgus parasti ir nestabils. Salīdzinot dabasgāzes cenas ASV tirgos un *Waidhaus* centrā 2008. gadā un iepriekšējos gados, netika konstatētas novirzes, kas būtu par pamatu neparasti lielai peļņai ASV tirgū. Ievērojot iepriekš minēto, tiek uzskatīts, ka nebija pamata atteikties no metodikas, kas aprakstīta 36. apsvērumā iepriekš.

(39) Turklāt pieprasījuma iesniedzējs izvirzīja apgalvojumu, ka netika izmantota 2. panta 6. punkta c) apakšpunktā minētā pārbaude saistībā ar izmantotās peļņas normas pamatotību, jo peļņas norma pārsniedz peļņu, ko par vienas un tās pašas vispārējās kategorijas ražojumiem izcelsmes valsts iekšējā tirgū parasti gūst citi eksportētāji vai ražotāji pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunkta nozīmē.

(40) Pieprasījuma iesniedzējs nesniedza pierādījumus, kas pamatotu šo apgalvojumu. Tā kā pašreizējā pārskatīšana attiecās tikai uz dempinga noteikšanu attiecībā uz pieprasījuma iesniedzēju, tad nebija informācijas par citiem ražotājiem Krievijā. Ievērojot to, ka iepriekš minēto iemeslu dēļ nevarēja izmantot gāzes izmaksas, kas bija radušās pieprasījuma iesniedzējam, rentabilitāte, par kuru ziņojis pats pieprasījuma iesniedzējs uzņēmuma līmenī par iekšējā tirgū pārdotajiem ražojumiem pēc tam, kad bija koriģēta no finanšu darbībām gūtā neparastā peļņa un zaudējumi, ir tikpat liela kā ASV ražotāju rentabilitāte. Šajos apstākļos nav pamata uzskatīt, ka izmantotā peļņas norma pārsniedz peļņu, ko par vienas un tās pašas vispārējās kategorijas ražojumiem izcelsmes valsts iekšējā tirgū parasti gūst citi eksportētāji vai ražotāji pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunkta nozīmē.

(41) Savienības ražošanas nozare iebilda, ka iepriekšminētā pieeja tiek izmantota attiecībā uz PVA izmaksu un peļņas noteikšanu, un uzstāja, ka jāizmanto paša pieprasījuma iesniedzēja PVA izmaksas. Tomēr pamatregulas 2. panta 6. punktā noteikts, ka PVA izmaksu un peļņas summas jānosaka, vienīgi balstoties uz faktiskajiem datiem par attiecīgā ražotāja eksportētāja ražošanu un pārdošanu, ja šie pārdevumi tika veikti parastās tirdzniecības operācijās. Atbilstoši 35. un 36. apsvērumā izklāstītajam situācija bija pavisam citāda, jo pieprasījuma iesniedzējam nebija līdzīgā ražojuma pārdevumu Krievijas iekšējā tirgū. Tāpēc šis arguments bija jānoraida.

2.2. EKSPORTA CENA

(42) Eksporta cenu noteica saskaņā ar pamatregulas 2. panta 8. punktu, proti, pamatojoties uz faktiski samaksāto vai maksājamo cenu par ražojumu, kad no eksportētājvalsts to pārdod eksportam uz Savienību.

2.3. SALĪDZINĀŠANA

(43) Normālo vērtību un eksporta cenu salīdzināja, pamatojoties uz ražotāja cenu. Lai nodrošinātu taisnīgu normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājumu, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu tika veiktas korekcijas, ņemot vērā faktorus, kas ietekmē cenas un cenu salīdzināmību. Tādējādi attiecīgos gadījumos un tad, ja bija iesniegti pārbaudīti pierādījumi, tika veiktas korekcijas, ņemot vērā atšķirības saistībā ar transporta, kravas apstrādes, iekraušanas izmaksām, palīgizmaksām un netiešajiem nodokļiem.

(44) Pieprasījuma iesniedzējs PIP laikā veica eksporta pārdevumus, izmantojot uzņēmumu *Agronova*, kas ir saistītais tirgotājs ASV. Izmeklēšanā ir konstatēts, ka vienīgie saistītā uzņēmuma pienākumi bija atrast pircējus un noslēgt pārdošanas līgumus. Veicot pārbaudi, atklājās, ka uzņēmuma *Agronova* dokumentācijā nebija pilnībā atspoguļotas visas darbības, un bija norādes uz to, ka, lai gan uzņēmumam netika maksāta komisijas nauda saistībā ar darījumiem, tā darbības tika atalgotas citos veidos. Šo iemeslu dēļ tika uzskatīts, ka uzņēmums *Agronova* darbojas kā aģents un saņem komisijas naudu. Tāpēc eksporta cenu koriģēja, ņemot vērā nosacītu komisijas naudu, kas atbilst tirgotāja uzcenojumam, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu.

(45) Pieprasījuma iesniedzējs apgalvoja, ka eksporta cenu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu nevajadzēja koriģēt ar nosacīto komisijas naudu par pārdevumiem, kas veikti ar saistītā uzņēmuma palīdzību ASV, jo šis uzņēmums, iespējams, veica darbības, kas bija identiskas pilnībā integrēta eksporta pārdevumu departamenta darbībām, tāpēc tas nebija uzskatāms par aģentu, kurš par savu darbu saņem komisijas naudu.

(46) Šajā izmeklēšanā to nevarēja apstiprināt, bet atklāja, ka attiecībā uz saistītā uzņēmuma pienākumiem un veidu, kā pieprasījuma iesniedzējs tam atlīdzina par darbu, saistītais uzņēmums drīzāk jāuzskata par aģentu, kurš par savu darbu saņem komisijas naudu.

2.4. DEMPINGA STARPĪBA

(47) Dempinga starpību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 11. punktu noteica, vidējo svērto normālo vērtību salīdzinot ar vidējo svērto eksporta cenu.

(48) Šis salīdzinājums liecināja, ka dempinga starpība, kas izteikta procentos no *CIF* cenas pie Kopienas robežas pirms nodokļu samaksas, ir 22,9 %.

D. **ANTIDEMPINGA PASĀKUMI**

(49) Jāatgādina, ka saskaņā ar pamatregulas 9. panta 4. punktu un atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1995/2000 49. apsvērumā minētajam sākotnējā izmeklēšanā galīgo antidempinga maksājumu noteica konstatētā kaitējuma apjoma līmenī, kas bija mazāks par dempinga starpību, jo tika konstatēts, ka ar šādu mazāku maksājumu pietiek, lai novērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Ņemot vērā iepriekš minēto, šajā pārskatīšanā noteiktais maksājums nevar būt lielāks par kaitējuma apjomu.

(50) Šajā daļējā starpposma pārskatīšanā nevar noteikt individuālu kaitējuma apjomu, jo tajā pārbaudīja dempingu tikai tiktāl, ciktāl tas attiecas uz pieprasījuma iesniedzēju. Tāpēc šajā pārskatīšanā noteikto dempinga starpību salīdzināja ar sākotnējā izmeklēšanā noteikto kaitējuma apjomu. Tā kā kaitējuma apjoms bija mazāks par pašreizējā izmeklēšanā konstatēto dempinga starpību, galīgais antidempinga maksājums attiecībā uz pieprasījuma iesniedzēju jāpiemēro sākotnējā izmeklēšanā konstatētā kaitējuma apjoma līmenī.

(51) Attiecībā uz pasākuma veidu tika uzskatīts, ka grozītajam antidempinga maksājumam jābūt tādam pašam kā maksājumiem, kas piemēroti ar Regulu (EK) Nr. 1995/2000. Lai nodrošinātu pasākumu efektivitāti un novērstu manipulācijas ar cenām, maksājumi bija jānosaka kā konkrēta summa par tonnu. Tādējādi antidempinga maksājumam, kas jāpiemēro attiecīgā ražojuma importam, ko pieprasījuma iesniedzējs ražoja un pārdeva eksportam uz Savienību, kas aprēķināts, par pamatu ņemot kaitējuma apjomu un sākotnējā izmeklēšanā izteikts kā konkrēta summa par tonnu, ir jābūt EUR 20,11 par tonnu.

E. **ANTIDEMPINGA MAKSĀJUMA UZLIKŠANA AR ATPAKAĻEJOŠU DATUMU**

(52) Ņemot vērā iepriekšminētos secinājumus, antidempinga maksājumu, kas jāpiemēro pieprasījuma iesniedzējam, uzliek ar atpakaļejošu datumu no pārskatīšanas sākšanas dienas attiecīgā ražojuma importam, uz kuru attiecas Regulas (EK) Nr. 241/2009 3. pantā noteiktā reģistrācija.

F. **INFORMĀCIJAS IZPAUŠANA UN PASĀKUMU ILGUMS**

(53) Pieprasījuma iesniedzējs un pārējās personas tika informētas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, kuri bija pamatā iecerei atkārtoti piemērot galīgo antidempinga maksājumu tāda UAN importam, kura izcelsme ir, *inter alia*, Krievijā un kuru pieprasījuma iesniedzējs ražoja un pārdeva eksportam uz Savienību, un ar atpakaļejošu datumu uzlikt šo maksājumu importam, uz kuru attiecas reģistrācija. Visām personām tika dota iespēja iesniegt piezīmes.

(54) Šī pārskatīšana neietekmē dienu, no kuras saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. punktu vairs nav spēkā ar Regulu (EK) Nr. 1911/2006 noteiktie pasākumi.

G. **SAISTĪBAS**

(55) Pēc informācijas galīgās izpaušanas pieprasījuma iesniedzējs saskaņā ar pamatregulas 8. pantu piedāvāja saistības. Tas norādīja, ka piedāvājums jāsagatavo, izmantojot pamatotu pieņēmumu, ka daži no apgalvojumiem, kas veikti pēc galīgās informācijas izpaušanas, tiks pieņemti un tādējādi tiks noteikta minimālā importa cena, kas būs piemērojama pieprasījuma iesniedzējam. Tā kā neviena no pieprasījuma iesniedzēja piezīmēm netika atzīta par pamatotu un tas, šķiet, vairs nevēlas piedāvāt minimālo importa cenu, kas būtu noteikta, izmantojot sākotnējā izmeklēšanā konstatēto kaitējuma novēršanas līmeni, tika uzskatīts, ka turpmāka saistību piedāvājuma analizēšana attiecībā uz to pieņemšanu vairs nav vajadzīga,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Regulas (EK) Nr. 1911/2006 1. panta 2. punkta tabulu groza, pievienojot šādu ierakstu:

Valsts	Uzņēmums	Maksājuma summa (par tonnu)	*Taric* papildkods
"Krievija	Akciju sabiedrība *Acron*	EUR 20,11	A932"

2. Ar šo uzlikto maksājumu ar atpakaļejošu datumu piemēro arī tādam urīnvielas un amonija nitrāta maisījumu ūdens vai amonjaka šķīdumā importam, kas reģistrēts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 241/2009 3. pantu.

3. Muitas iestādēm ir uzdots pārtraukt tādu urīnvielas un amonjaka nitrāta maisījumu ūdens vai amonjaka šķīdumā importa reģistrēšanu, kuru izcelsme ir Krievijā un kurus akciju sabiedrība *Acron* ražoja un pārdeva eksportam uz Savienību.

4. Ja vien nav noteikts citādi, piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 18. decembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
Å. TORSTENSSON